

Тамара

Михайло Лермонтов

В глибокій тіснині Дар'яла,
Де Терек вирує в імлі,
Над прірвою башта стояла,
Вся чорна на чорному тлі.

В тій башті, високій, старезній,
Цариця Тамара жила:
Прекрасна, як ангел небесний,
Як демон, підступна і зла.

І часто в пітьмі серед ночі
Там вогник горів золотий,
Втішав подорожньому очі,
Манив на спочинок нічний.

І линула пісня Тамари:
Бажання і пристрасть у ній,
Всесильні, скоряючі чари,
Принада спокусливих мрій.

Заходив на поклик до пері
Військовий, пастух і купець.
Йому відчинялися двері,
Проводив похмурий скопець.

Вся в перлах, убрана парчею,
На гостя чекала вона
В постелі м'якій. Перед нею
Шипіли два кубки вина.

Гарячі спліталися руки,
Вуста віддавались вустам,
І дивні, нечувані звуки
Лунали опівночі там.

Немов би в тій башті порожній
Сто пар юнаків і жінок

У оргії дикій, безбожній
Танцюють весільний танок.

Та тільки-но промінь світання
Дарує рум'янець хребтам,
Відразу п'ятьма і мовчання
Тоді оселялися там.

Лиш Терек в тіснині Дар'яла
Ревінням пробуджував світ.
За хвилину хвиля зринала,
Котилась за іншими вслід,

Що гостя недавнього тіло
В далекий відносили край.
У башті щось довго біліло,
Звучало звідтіль: прощавай.

Таким було ніжним прощання,
Так солодко голос звучав,
Мов ласки палкого кохання
І зустріч нову обіцяв.

Переклад Грязнова Олександра Андрійовича